

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año . . . 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

XERRIM

SETMANARI BILIGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Es premit de Sant Antoni

Aixó era y no era bon viatge fassi la cadenera, per voltros res y per jo la resta.

Hey havia un cert poblet de certa provincia de cert país, que los embolicá sa curolla de fé unas festas de Sant Antoni soberbias. Y yatmataquí es senyó Alcade contant y redecontant es dobbés de dins sa caixa municipal amb so fi de veure amb aquina cantidat podian contá per fé ses festas. Hasta es secretari li proposá fé pagá nous arbitris an es poble a fi de recaudá dobbés per sa festa, pero un concejal va dí que no convenia y es Batle ja no aná pús de rahóns.

El Rectó fé una recolecta a dins l'Iglesia, també amb so fi de contribuí a sa festa, y tot cuant recaudá heu entregá an es Batle perque heu tengués guardat.

Vengué Sant Antoni y tota sa festa va essé doná un premit de 30 pessetas an es qui dugués s'animal me ben adornat.

Y en voleu de cavalls emperlingats!

An ets uys d'es jurat es qui sa marexia es premit era un sabaté, que a lo milló s'havia gastada sa seua setmana amb papé per adorná es cavall, però també hey havia un fusté que malament no agafás de hermosura es cavall des sabaté volia fort y no et moguis guanyá es premit.

Acabaren sa bendició y es jurat entregá una magnífica pauma amb una bosseta penjada, dins la qual hey havia sas 30 pessetas, an es sabaté. Però enseguida qu'heu sabé es fusté, el dimoni en passá y se presentá a devant es jurat diguent qu'era ell l'amo d'es premit.

Cuant es sabaté el vá senti, no anant de rahóns li va dí:

—Escoltau mestre: Tots dós anam per un igual. ¿No és vé? Ido lo milló es que mos repartiguem es premit com a bons jermans, y deixem aná bregues.

Es fusté hey vengué a hé, y es sabaté que a la cuenta la sabia llerga agafá sa pauma que li havian donada arrebasá sa bossa amb sas 30 pessetas y la se quedá y doná sa pauma an es fusté.

Cuant aquest se vé en sa paume sensera, partí tot content a mostrarle a tot es poble.

Y mentras es fusté boitx amb sa pauma es passetjava es sabaté sa tragava un sopá que dava goitx.

Aixó es cas y sa cuestio. Si vos ha agradat n'estic content, fara si no vos ha agradat tan amic com antes y qui la feta que l'engrons.

PEP NOY

Es laureat poeta *Xim Fiden Prim*, escriguent un monumental poema titulat *Escalofrios calientes*.

De sa Regió

DE BUNYOLA.

Una altre carta qu'enviá en Toni Petecje a na Francisca.

«Bunyola 16 de Diciembre de 1918. Estimada Francisca pongo en mi mano la ploma para pegarte vuy dí para notificarte es meu bono estado de salud desitjando que estigas bona, doy gracias a Dios.

Animal volable vuy dí muy inolvidable. Compañera des meu co de sa meva anima y de sa meva cara despues de treurarme es capello y saludarte infantemente digo inafablemente i cariñosamente camino una pasa y digo estas cuatro palabras por esteu, be y por el amor que te tengo porque se que te as posado a trabacar en un punto que no me grada jens ni gota porque totas las que an traba-

cado an este punto an estado murmuladas i rosagadas por tot es pobla. Domes te digo esto porque si no as de quedá malament en este punto te digo que te quites de tan maliato punto. Francisca des meu có y de sa meva anima si sagueixas en tal punto procura en aser las cosas bien. Mira Francisca yo te quiero contoda mi alma contodo es me co y voldría que guardasses tu guapura fins es día que nos casaremos. No vuldría por mil durós que fosas como estas otras que han trabacado en este punto. No voldría que cambiases el amor que me tenias ase un año y medio o dos porque si te pensás que yo te olvidado te equivocás porque de cada día te estimo mas. Si yo ribo a veura que tu te casas con un altra me tiraré 6 tiros an es meu cap para no penar más. Jo no me crea averte fet tanto motivo como tu as suposado porque si me lo ubiese creído yo no ubiese tengudo corason para fertelo. Res pus donaras mamurias a tu familia y tu rabras es corason rompudo de pena de aquest enamorat.

P. D. Aunque no me firmo te puedes pensar quien soy y te rego Fransisqueta que me contestes lo mas eviado que pugas y no me fases penar más.»

Si vols una atlota r... pura que no estigue jens tocada ten vas a ca una comare y que ten fabriqui una.

ES TEU AMIC QUEVEDO

D'ESPORLAS

(Acabament)

Pero sabem també, qu'an es día siguent d'havé donat s'ultimatum an ets obrés ni v'havé varios que li digueren qu'es dissapte acabarian. ¿Que los contestá? Ido que per Deu o per tot lo que volguessen no sen anassen, qu'ell no havia tenguda s'intenció de despedirlos a ells. ¿Pero no quedarem senyó olla en que tothóm que sen anás faria favó a la casa? ¿Que significaba alló?

Hey v'havé varias donas que sas llágrimas las corrian a causa de sa emoció que los vá produhí es gran discurs y varios homos, entre ells tota sa plana majó feren lo mateix. De sas donas no hu extrañám perque son débils, pero d'ets homos si qu'heu extranyam molt essent qu'es plorá fá nina, apesá que ni há certs d'ells que sols tenen es camina de persona y tot lo demás s'assembla a un altre bitxo vivent, (aquell de sa butsa grossa).

Noltros cuant varem sebre es fet, mos vá caure tort, vent que se tractava de desorganiza s'unidad qu'avuy en día floreix an aquest poble.

A noltros lo que mos pareix mentira es qu'es majordom essent com es des mateix poble y de casa ben pobre sia tan dolent amb so trabayadó. A pesá que ja heu diu s'adaji: «Desgraciat de poy qu'entre en costuras».

Per vuy no direm res mes. Sols direm an es nostros companyeros que no se deixin enganá y que segesquin units qu'es sa nostra única forsa.

DOS CAMPESINOS

DE ALGAIDA

—Ola! ¿Que hey ha Juanet? ¿Y d'ahont mos surts?—Homo, venc des refresc. —¿Des refresc d'ahont?—De sa Casa de la Vila. ¿Que no saps qu'es día de Sant Honorat se celebra cada any un refresc?—¿Y que tal?—Que vols qu'et digue. Ets altres anys hey havia qualque dolsá, dues copetas y per derreria un puro, però enguañy ipuros m'has dit? Un xigarrét y encara.—A lo que veitx aquest poble se vá empobrint. —Pero qualcun s'enriqueix. Lo cert es que en tants de anys que faitx de menjadó no havia vista may miseri tant grossa, y aixó que jo anava amb sos endolats. Figuret tú qu'havia de passá amb so demés públic. An aquest cas seria precis es fé a sebre an el senyó Alcaldé que malament no sigues fumadó així mateix ten has temut.—Bé has pensant. Tú qui saps escriure, envia una carta an es Directó d'EX XERRIM y que la publiqui y així no sols s'en enterará ell, sino que també sabrán (es qui no hey eran) sa gran refrescada qu'hey va havé, y així un altre any no hey heurá perill que sen duguin una escaldada com sa que men veitx du jo.

X. X.

Esmillós perfums

se venen a s'Imprenta Moderna, Lluna, 27.—SOLLER.

DE SON SARDINA

Per aquí tenim na Pepa Rossa que lja mos a fet mal d'uys de espectacles que done.

Es seu anemorat passat D. Pepito cada día passa per caseua, y ella per veura si el se tornarà fe seu, l'espera an es cantó de caseua fentli sa mitja rièya y diguentli adios amb veu molt bona. Pero sa mes grossa v'assé s'altre día qu'ella encare jeya y pe sa finestra l'afinà que venia, y enseguida ja v'havé pegat bot des llit, se vesti amb una grapada y ja li vá havé estret de cap an es cantó de caseua, pero cuant v'assé an es cantó Don Pepito ja va havé pessat y sentint fredó pe sas cames se mira y v'assé que no havia pensat a posarsé sas trobigeres y duya sas calses demunt sas sebrates.

Feim a sebre a D. Pepito que si es que tenga ganes de tornarle festetjá que lno vagi a fore casa a conversá amb ella que vaji a caseua ets horabaixas y ja s'heurá arreglada.

Rosa si hem vols creure a mi no vulguis a D. Pepito perque si torne veni saps que te pot sotcehi que te doni un requisito.

VILLAMP

DE BUJER

Bujerrons escoltau aquesta que si la mediatua bé hey há per riura.

Tenguent necesidat s'altre vespre de parlá amb un amic meu, veitx resoldre aná a ser-

carló encara que fos per tot es poble, y después d'haverlo sercat per llevant y per ponent, vengué sa casualidad d'encontrarmé amb en Juan Mosco de Campanet actual relacionista d'amores an aquest poble, el qual m'asegura que tal amic era a ca s'atlot.

Com que se'necessitat obliga, hem vaitx veura obligat a molestarlo, presentantme a ca sa seua Dulcinea, y enseguida que vassé coneguda sa meua veu me brindaren perque hey entrás.

Des cap de poc temps d'havé entrat y havé parlat de s'assunto que m'induhia a parlar amb ell, mos dirijirem a s'establiment de Ca'n Toni Reus.

Es temps que vaitx assé a ca s'atlot de s'amic me crida s'atenció s'haverla vist a ella abrigada amb un gros mocadó. Pes camí hem vaitx revesti de coratje, y li vaitx preguntá si s'atlot havia tengut es grippe o alguna altra malaltia, ja que sa seua cara era semblant a una dona qu'acaba de teni es titol de mare de familia.

Ell me contestá qu'estava bona, y es motin d'está tant abrigada no era més que feya set o vuit vespres, que li pegaven uns flátos tant terribles que li feyen senti detonacions a tot es cos.

En vista d'aixó y assent que se tractava de s'atlot d'un amic meu, vaitx acudi en gran rapides a S'amic d'es Silenci pués aquest es gran especialista en malalties de joves perque s'ha dedicat a estodiá de coronilla, milicie y medicina.

Después d'haverle visitada, mos va notificá que no tenia més que «Los soldados de Nápoles.» Y pereixo tant de sustos! Mataquit sa gran resenya d'una joveneta guapa, que viu as carré des pebre.

Es CORRESPONSAL DE POLLENSA

An aquesta ciutat de Pollensa, hey ha una joveneta que viu per «Ca'n Gara» o es Garrovará, que está donant galleta a tots es joves que parlen amb ella. Y tot aixó es per culpa des seus pares perque apenas la veuen parlar amb un jove ja li donen garrot.

S'altra dia estava xerrant amb un jove net, y sa mara, devant aquest, sorti y pegá dues bufaradas a sa fia que la deixaren botxá y enseguida qu'arribaren a caseva sa mare tagafá una romaneña y li doná una tal garrota da qu'ella s'ha passetjada mes de una setmana amb un uy de vellut.

Jo fos des seus originals pares li sercaria un jove que fos des seu gust y no la farian pena tant ni importaria que sempre anás blana.

Si continuan es veys donant aquests escandols en que jo sigue un estern rebran llenya de sa bona, pués tant s'home com sa dona resulta los falta un pern.

UN GOLFO DE BINISALEM

Divenrés dia 17, des corrent mes tengueran lloc o per milló di se celebraren sas correngudas que per bona costum cada any celebram es binisalemés y que vulgarment deim de Sant Antoni.

Entre es corredós o cinetes, se distingi: «En Barraca» que per assé mes vist qu'ets altres corria en sentit contrari, fent de loco, lo que casi podem di qu'es.

Qui heu va fé bastant bé v'assé en Derón salvo una cosa que li afeya sa carrera y era per le causa de qu'estava assustat hasta qu'el veyan tremolá. Però es qui fé sa fantasia superió fonc en Serrón en sa gran colecció de campanillas que si no m'equivoc valian més que mitja dotsena de cavalls com as qu'ell montava y per més colmo es tros de coca a demunt sa montura que pes qui no'l coneixian paraixia que volia torná loco y no poria.

UN PARENT SEU

DE SA POBLA

Glosada piramidal poblera.

UN DEVOT DE SANT AGUSTI

Hey ha cert novio que fé s'enteniment mitx florit: tothóm l'apunta en so dit perque festetja en sa nit una atlota qui fa fé. La tenguda un marjalé com també un cert jornalé y molt de temps un senyó. Es pitjó que na Gordó, dorm amb amb un que té serró, a qui clave bañ... ben bé. Sa llenquete treu molt bé cuant la tenen a devall. Cuant camina es un cavall, par l'encalsin pes carré.

Ell no veu fá mal papé y si per desgraci si cas, de bañ... en durá massa y capell no heurá masté.

Ara li aconeyreré que no sia estrafolari que no pás pus el Rosari dins una cunya que se de per devés can Marrón: sino li tocarán es corn y li ensendrán un festé.

UN AMADOR DE CAMPANET

Suposám si era per segui sa costum d'ets altres anys passats qu' es nostro Alcalde (es carnice com suposau) prohibi s'altra dia an ets habitants d'aquest, poble per medit d'un pregó, que se tirassen tets, latras o objectas a ses portas o portals de ses cases ahont fessen mantansas, o cas contrari serian castigats.

Molt bé senyó Alcalde! Pero perqu'es qu'haguent ordenat aixó no hu fá cumplí? Y perqu'es que no castiga d'una manera molt severa an ets autos de tals abusos?

Prohibi també ja fá varias setmanas de que no ni hagués cap que s'atrevis a aná a sa Pobla, degut a sa crítica situació en que se trobava aquell poble motivat a s'epidemia gripal. Però heu cumpliren? Cá hombre ni de molt! Sols uns cuánts picapedrés y alguns botigués ferén cas des pregó.

Homo de Deu! Castiguigüe sense cap mania a tots es desobedients, an es borratxos y an es jugadós que per desgraci abundan molt an aquest poble. Y si aquests castics consisteixen en multas, li resultará un capital suficient per poré instalá un llum públic a cada cap de poble com hey hagut altres vegadas, pués de segui més temps d'aquesta manera, me daran a comprendá entre vosté y en X. X. coloboredó algaidahi d'EN XERRIM, que Campanet y Algaida son jermans bessóns en lo que se refereix a adelanto y pogrés, de lo cual perlerém amb el temps!

DE MANCÓ

Desenganet Pau, no estám en vias de regeneració com tu et pensas, sa majoria d'ets habitants d'aquest poble pateixen sa monomania des joc y entre aixó y sa tendenci a beura seca, sa regeneració nostra es sa des crancs, sempre per enera. Hey ha coses qu en teoria van molt bé, pero an es tarreno de sa practica, no resulten. Aquest vici ha entrat en totas sas esferes socials.

Y en tots espolos, com diria aquell senyó amic nostro?

També, sino escolta: juga es polo negatiu, que son ets homos; es polo positiu, que son ses dones, fa dos dobbés de lo mateix; y que ha de fé es neutre que son ets atlots, mes que juga també, y tots aquests elements venen a forma es circuit per tirá de s'oreya an en Jordi, el cual a forsa de tenirle manyuclads li ha arribat a torná tant penjaroyosa qu'assembla moc d'endió.

Rellams, Pere, ell raonas com un sabi, pero crec que, en lo que toca an es joc, etsajeres sa nota.

NEY-NEY (Continuará)

DE PALMA

DE SA MATEIXA CRIADA DES CARRE DES MOLINÉS

M'estava tot entussiasmat mirant na Beleta aquella des mostradó de Ca'n Figuerola, cuant de cop y resposta passa aquesta fulana (sa criada s'enten) y sen entra per endins.

Me vaitx figurá si hey anava per comprar-se unas calses suposat que sas que duye mostrave es garróns o per comprarse unas pintas que las havia perdudas es vespre antes devés plassa. Més com verem an es resultat, no cercava rés d'aixó.

Vaitx veura que vá fé treura totas sas mides de cotilles y corsés y cap ni v'havé pue li estigués bé.

Es dependent tornava boitx ventlé a ella tan sencilla, y no trobantne cap que li ven gués bé, fins que resolgueren ferni un a propósit.

Com qu'ella no volia que ningú s'enterás d'es capritxó qu'havia tengut en so viatge que vá fé eu so marino, resultava qu'es dependents se confonian amb sa mida d'es corsé.

Hey arregliaren tal com ella va di, y puc diryós per cosa certa, qu'encara que se niurada sigue de tres, no hey henrá perill de que n'haje ce dá a fé d'aitre.

Per amagarté sa panxa he sabut de lo més bé qu'aneres a San José a donarte fé una faixa unida amb un bon corsé

D'ALARÓ

Molt de temps fá qu'es setmanaris no se han ocupat d'aquest hermós poble.

Dia dotse des corrent més havian de fé un ball de sala y cuant sas pareyes anaven a comensa es trot an es salón, en Perdas no volguent que ballassin los va aturá diguent qu'era orde des senyó Alcalde.

S'empresa des ball heu extranyá, ja que per causa des dit Batle comensaren a ferné un mes antes des que s'acostumava ets altres anys, donantlós permis per ferne tota sa temporada.

Empresaris no sigueu batsols; en demená permis l'heu de volé firmat y no de paraula y aixi no sotcehirá qu'altres el vos fassin llevá. Fentho aixi ja heu veis ara no teniu ball de cap casta. Ballareu cuant heu voldrá es «Buche» y es «Mansaquero».

Ja que parl des «Buche» no será de demés digui que se pense assé mes sabi qu'en Salomón; tot heu enten, preten de tot y basta mirarlo escriure per veure que no sap gens. Si es cuant camina pareix que vé d'America y cuant parla pareix un abogat. Den «Masanquero» no diré més que may saben per hont mire.

De tant en cuant parlarem d'ell. ES JENRE DES LLENYETÉ

Tenda de mobles GUIEM CALVO

Carré de sa Rectoria, 16 - SOLLER

Tallé de fusteria y mobles Mobles de maderas sanas, fabricats en tal Tallé. També fan de lo més bé portas, somiers y persianas. Heu fan tot de lo milló: Baratura y perfecció.

COMERCIANTS!

Vóltros qu'estau per quebrá perque res may despatxau y altre cosa no sercau més que podé prosperá, sabreu, y qu'es ben históric que an aixó heu conseguireu bastant sols vos anunciou a demunt aquest periódic.

XERRIMADES

Sa festa de Sant Antoni, enguañy, v' assé una cosa may vista.

Y deim may vista pes pocs animals qu'hey concurriren y pe sa poca gent qu' aná a presenció tal acte.

Sa carrosa de sas Subsistencis mos fé entrá en gana y fé posa jelosos es botigués. Sa mereixia tots es premis qu' hey havia per doná, encara que pessigue an el Soller.

Es dos Sants Antoniets que sortiren, eren dues preciosidats.

Sa carrosa des móli-arranca llums constituhí un enorme éxit. Un accionista d' Es Gas, benehi un milló de vegadas es qui la manaven.

Y no haguent res sotcehit posam punt y bonanit.

Cridam s'atenció a cert parroquia des café de Ca'n Respa, pués mos resulta qu' es tal parroquia per cert molt notable, no te es cap com ets altres, el cual, tant li es fé de Pierrot, com dormi a una cadira, tant sia de dia com sia de nit. An aixó no hu criticam, però es casos requereixen que mos ocupem d'aquest pestanaga, amic nostro per cert, y tot en so bon fi que s'esmendigue en so tira garambolas per sas taulas d'aquest establiment, tant si sas bollas son blancas com si son negres, com si son de sa fabrica marrois o altres finques, pués de no esmenarse mos veurem en es cas de doná a coneixe an es lectós aquest pastanaga amb so producta que ha donat a sa Patria y a Sólle, y es que pense doná a parti d'avuy.

Ala idó, si te basta es primé avis té convidarem a totas sas vegues, y no vendrá es cas que t'haguim de pregnntá cuántas partions tenen ses teues fincas, y aixó per cuant vengue sa repartidora.

UN GRUPO. No hey ha com es Pollensins per essé fins de nás.

Diumenje passat ni va havé un que vengué a Sólle pes seus negocis, y éstant per sa Plassa, mirant sa carestia que de sas verduras fan pagá ses plasseres a n'es sollerics, li va pegá a s'estómago un doló tant fort, que va essé precis haverlo d'acompañá a nets escusats de sas Casas de la Vila perque s'amollás des ventre.

Peró cuant es Pollensí va essé dins s'escusat, joh quina porqueria! el pobre quedá entontat, s'acubá y va caure tant llarc com era, pössantse d'aquell ensiam des cap fins antes peus.

Gracies a s'ex-municipal Corona que tengué necessitat de hacer agyas y sa topa amb aquell homonnet que casi casi ja se moria. El va aixeca y el tregué a defora, cuan li espessa sa cubó, anaren a sa-beuradó des Castellet y el netetjá de sa brutissi qu'havia aplagada.

Es Pollensí, doná las gracies a n'en Corona y sa despediren. Senyó Batle, y vosté qu'hey diu?

Máquinas de COSER

Depósito de máquinas para coser y bordar de la acreditada marca

WERTHEIM RÁPIDA

Se admiten toda clase de reparaciones, Enseñanza de bordar gratis a los compradores de dichas máquinas. Se venden instrumentos de música y piezas de música de todas clases.

GUILLERMO CALVO

Rectoria, 16 - SOLLER SOLLER. - Tip. de Salvador Calatayud